Grigol Cridhe

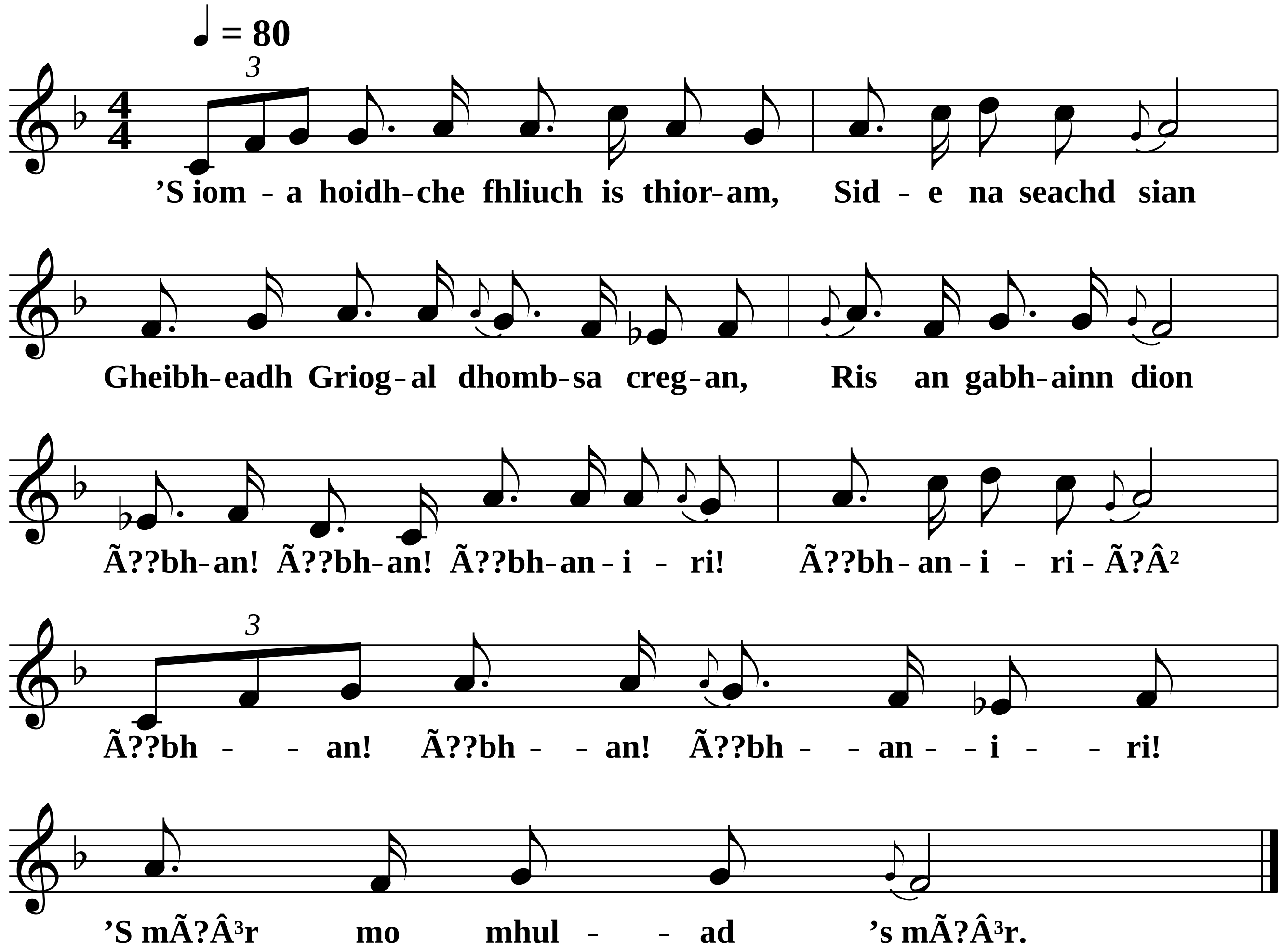

’S ioma h-oidhche fhliuch is thioram,
Side na seachd sian
Gheibheadh Griogal dhomhsa creagan,
Ris an gabhainn dion

Ã??bhan! Ã??bhan! Ã??bhaniri! Ã??bhaniriÃ?Â²
Ã??bhan! Ã??bhan! Ã??bhaniri! ’S mÃ?Â³r mo mhulad ’s mÃ?Â³r.

DhÃ?Â¬rich mi dh ’an t-seÃ?Â²mar mhullaich,
’S theirinn mi ’n tigh-lÃ?Â ir,
’S cha d ’fhuair mise Griogal cridhe
’Na shuidhe mu ’n chlÃ?Â r.

Eudail mhÃ?Â³ir, a shluagh an Domhain,
DhÃ?Â²irt iad t’fhuil o ’n dÃ?Â©.
’S chuir iad do cheann air stob daraich
Tacan beag bho d’ chrÃ?Â©.

B ’annsa bhi le Griogal cridhe
TeÃ?Â   rnadh chruidh le gleann,
Na le Baran mÃ?Â³r na Dalach,
SÃ?Â¬oda geal mu m’ cheann.

Cha n ’eil Ã?Â¹bhlan idir agam,
’S Ã?Â¹bhlan uil’ aig cÃ?Â   ch,
’S ann tha m Ã?Â¹bhlan-s’ cÃ?Â¹bhr’ ri caineal
’S cÃ?Â¹l an cinn ri lÃ?Â   r.

’Nuair a bhios mnÃ?Â   than Ã?Â²g a’bhaile,
’Nochd nan cadal sÃ?Â¨imh,
’S ann bhios mis’ air bruaich do lice,
’Bualadh mo dhÃ?Â   lÃ?Â   imh.